

## ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ενα παιδί

## Ο ΧΑΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

Μια μερα που ο ηλιος εδρεχε το χοριο μου ειπα να δγω μια βολτα. Ο πατερας μου και η μητερα μου με αφησαν. Περπατουσα διπλα στη θαλασσα και κοιταγα μονο τα κυμιατα που ερχονται απο βαθια και εσκαγαν διπλα μου. Σε μια στιγμη γυρισα και ενοισσα το σπιτι μου και τους δικους μου μακρια. Πραγματι. Ειχα γκθει. Ω! Τι τρομερο. Περπατουσα στους δρομους κατακοκκινη. Τα ματια μου εδγαζαν δακρυα. Εκει, στην ακρη της θαλασσας βρηκα μια βαρκουλα παρατημενη και ενα μικρο σκυλακι που εκλεγε γιατι ειχε χασει τη μαμα του. Η Μαρια πηρε ενα χοντρο σπαγκο και το εδεσε απ το λουρι και μπηκαν μαζι στη βαρκα. Εκεινο εδιξε ευχαριστημενο. Τη εγλιψε λιγο και η Μαρια το ονομασε Μπουμπη. Εμαθε αμεσως το ονομα του. Πως ξεκινουσε η βαρκα το βρηκε ο Μπουμπης. Μπραβο! Ειπε ενθουσιασμενη η Μαρια και εβαλε μπρος τη μηχανη για να αρχισει το μεγαλο ταξιδι. Μα που να ξερει η κακομοιρα τι περιπετεια την περιμενει.

Το ταξιδι ηταν ωραιο. Ο Μπουμπης κοιμηθηκε γιατι κουραστηκε. Η Μαρια σταματισε τη βαρκα και κοιμηθηκε και αυτη. Το πρωι ειδε ενα νησι που δεν ειχε τιποτα παρα μονο λουλουδια. Πλησιασε κατα εκει. Πηγε να κοφει ενα μα εκεινο κουνηθηκε και της ειπε : Εισαστε στο νησι των λουλουδιων. Εκανε να φυγει μα το λουλουδι τη πηρε και τη πηγε σπιτι του. Τη περιποιηθηκε. — Πρεπει να φυγω. — Θα κοιμηθεις εδω και αυριο πρωι πρωι φεδγεις.

Ετσι το αλλο πρωι ξεκηνισαν. Καθως προχωρουσα πηρε νερο το κουπι και το εριξε στη βαρκα. Βουλιαξαν. Ενα ψαρι με ενα ραβδι εκανε τον μπουμπη δελφινι και η Μαρια γοργονα. Ω ξεφωνισε σ' ευχαριστουμε καλο μου ψαρι. Η Μαρια καθαλησε τον Μπουμπη και κανανε μια βολτα στο δυθο. Οι καρχαριες τους εδγαζαν τα καπελα τους και οι φαλενες τους χαιρεταγαν με την ουρα. Ενα δερφινι ειπε : Ω δλεπω καινουρια γοργονα και καινουριος φιλος. Κατσε να τα πουμε λιγο. Η Μαρια τον αφησε με τη παρεα του και συνεχισε. Οπως περπαταγε ειδε ενα ολολαμπο παλατι στολισμενο με διαμαντια και μαργαριταρια, κι απεξω ηταν ενας αντρας που της ειπε : το σπιτι σου. Περασαν πολλα χρονια και ο βασιλιας της θαλασσας πεθανε και εγινε εκινη βασίλισσα. Τοτε φωναξε το μπουμπη και του ειπε τα ευχαριστα. Αφου περασαν πολλα χρονια ακομα η μαρια θυμηθηκε το πατερα της και τη μητερα της. Πηγε στη μαγισα και τους ξανακανε οπως ηταν πριν πολλα χρονια βρηκε τη βαρκουλα και βγικε στην επιφανια. Περπατησε περπατησε μαζι με το μπουμπη και σε μια στιγμη ειδε το σπιτι της. Μπηκε μεσα και ειδε τους γονεις της αγκαλιαστικανε και της ειπε. Αχ να ξερεις. Ειμαστε πλουσιοι. Πλουσιοι! Ω! Της διηγηθηκε την ιστορια της. Ειμουνα εγω βασίλισσα στη θαλασσα. Και τωρα θα φτιαξουμε ενα καινουριο σπιτι και δεν θα ζουμε μεσα στη φτωχεια.

Τελος